

Kalemim Sallanırken Darağacının Ucunda

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Ocak 2024

Meylettim ıssızlığa lakin öncesi de vardı.

Hazzın değil haiz olmadıklarımın öyküsü
Misafiri olduğum bu devasa handaki
Mevsimin türküsü.
Yanık idi kelam
Yansız bir selam verdiğim
Geri dönümü olmadığı kadar
İçimin kıyıldığı
Göğün buruşuk örtüsü.

Hazandım öncemde
Hazırdım göç etmeye
Hazinemse yüreğim gel gör ki
Talep bulmayan sevgim
Elbet karşılık bulup bulacağım tek Makam
Aşka, Rabbine sadık
Kıyama durduğum sonsuzluğun tininde saklı
Ah, o na'sım
Sermayemse sevgi ve inancın
Her zerresi ile sürmanşet
Sevilmediğim kadar da cihanın titrinde
Ne geçiyorsa elime artık

Atıl yüreklerin batağı
Batıl ruhların nefretle beslenen nefisleri
Atak geçiren gece
Hicvinde yalnızlığın
İçime dikilesi kopuk bir düğme misali
İliğimi kaybettiğim
İliğimi kemiğimi kurutanlardansa haz etmediğim

Semazendim öncemde
Sevap bildiğim her duygu mazlumun sesinde
Saklı o kaygı ve yoksunluk duygusu

Mevsim şerefimdi
Şerefimde saklı iken insana duyduğum saygı
Dinmek bilmeyen sevgi
Kuru kuruna sevmediğim kadar
Kurunun yanında yanan yaştıım
Kalemin na'şından doğan ilham
İkaz etsem de zalimi
Kursağımdan geçmedi asla haram

Yenilir yutulur muydu sahiden de
Öncemde doğan güne seken her hangi bir hece
Münferit aşkın
Mazur görülmediği kadar kaygılarımın
Bağcıklarının çözüldüğü
Dizimde yatan dizelerinse ihbarı
Bir bulut gibi uçuşan
Sözcüklerin dirhem yok iken önemi öncesinde...

Önsezim
Ah, insan sevgim
Laneti ötelediğim kadar
Layığıyla yaşayabilmenin meali

Bir öyküm yoktu sadece
Binlercesini dizdiğim yüreğin ipine
Kat çıktığım kadar da hidayete
Aşkın arzı
Yalnızlığın talep bulmadığı
Kalemin gözünün üstündeki kaşı
Yok sayılmanın güdüsü
Mevsimde saklı ölgün bir dürtü
Ölümüne sevdiğim
Sızan yürekten
Semazen bir tanrı döndü direkten.

Rabbin varlığı kutsal ve merhamet dolu
Kul olmanın hükmü ne ki
Doldurduğu kadar zalim küpünü
Boşa akıttığım yaşın

Boşun yazdığımın karşılığı
Olmasa da olmasam da...

Göge attığım o kement
Otağı kurduğum bulut ve umut
İlahi Aşkın Hünkârı
Satırlarda unutulmuş bir yürek
Varsa yoksa inancı, kutsayan sadece Huda
Kalemimse sallanırken darağacının ucunda...